

ПЪОТР ЯКУБОВИЧ СМЪРТТА НА ОРЕЛА

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

В клетка желязна държеха орел,
някога бил и свободен, и смел.
Често гладувайки, ден подир ден
тихо и гордо угасваше в плен.
В шумна тълпа и децата дори
мъчеха роба с жестоки игри.
С нямам презрение срещаше той
груби нападки, обиди безброй.
Случи се чудо веднъж: на простор
литна от своя железен затвор,
с див вик размаха широко крила
в чисти лазури, над стръмни била.
С поглед възторжен и с пълни гърди
волно се рееше, както преди...

Там, в далнината, обвита в мъгла,
златна змия се изви и разстла
леко ефирът трептящи вълни:
гръм бе разтърсил поля, планини.
Дивно усещане: на свобода
горда мощ пленника млад облада.
Миг след това — безразсъден и смел —
право към облака беше поел.
Все по-безшумно летеше...

Напред,
все по-високо, дордето отворед
с облаци бе обграден и без страх
той като слънчев лъч мина през тях.
Срещна го гръм оглушителен тук —
в своя възторг не долавяше звук.
Сякаш не виждаше, сякаш бе глух.
О, тържество на метежния дух!
Още! По-близо!... Но бог разгневен
прати стрела и орелът сразен
с рана в сърцето си, с няма уста

в миг полетя като камък в прахта...

*Падна наблиз до клетката — там
дълго бе страдал, затворен и сам.
Тичаха малките, викаха в хор:
„Хайде, хванете го!“ Пак ли в затвор?
Късно! Потръпна с крила и умря
без разкаяние. Страх не съзря
никой в последния миг да личи
в гордите гаснещи вече очи.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.